

Magatzems **JORBA**

SECCIONS

Camiseria, Perfumeria,
Merceria, Teixits, Ro-
ba blanca. Alfombres,
Matalassos, Panyeria,
Llaneria, Sabates, Go-
rres, Joieria, Rellotge-
ria, Objectes pel cul-
te, Queviures, Mobles,
etc. etc.

M A N R E S A
I
BARCELONA

●
ELS MÉS IMPORTANTS
ELS MILLORS ASSORTITS
ELS MÉS ECONÓMICS

●
CONTINUAMENT ARTICLES
DE VERTADERA OCASIÓ.

TALLERS

Camiseria, Gorres,
Sastreria, Modista,
Roba blanca, Mata-
lasseria, Joieria, Re-
llotgeria, Dibuix, Mo-
bles, Sastreria, Esta-
tuària, Optica, Gra-
var miralls, etc. etc.

No saben el que es fan. Creuen albirar una societat més perfecta i no fan més que enderrocar-se ells mateixos. Porten una bena als ulls—l'ofuscació de l'odi, de la malícia, de la ignorància.— I amics, contra aquesta ignorància i aquesta malícia, nosaltres tenim que lluitar. On vagi cada u de nosaltres, que hi vagi l'apòstol de la verdadera doctrina. És una obra de generació que tenim de fer en el taller, a la fàbrica a l'amic, allí on sigui necessari. És un deure aquest, de l'apostolat seglar. Cal vindicar el Crist en les masses de casa nostra i fonamentar els principis de la moral en la societat, tot espurgant-la de la mala herba del comunisme.

* * *

Temps enrera, el lliberalisme econòmic—el mal del segle passat—esdevenia poderós, altiu, estrenyent entre ses xarxes les multituds obreres, baix un mateix motllo d'orgull i intransigència. L'home, considerat com una màquina, era tingut com a factor de treball, solament, bandejant la seva personalitat, i a voltes fins social. Les conseqüències de la lliure concurrència no limitant els anys pes a entrar al treball, xiulava la vida a l'infant que entrat abans del temps en l'esforç colidiu. hi enfonçava la misera re-

sistència física que li quedava. La llar, freda com els cors endurits dels que estaven per sobre d'ells. L'habilitació familiar decent, era cosa anormal en molts obrers.

Aquest quadre tristíssim, disort de tants éssers, que ha fet germinar odis, que encara avui reviu, es —oh paradoxa!—l'ideal que sembla perseguir la gran massa proletària. I això que escandalitzaria a qualsevol simpatitzant de la idea comunista, és la terrible veritat. «Cal, diria, si és tot lo contrari.» No estem avui per fer una crítica del comunisme com hipòtesi; deixem-ho per més endavant.

Però com del hipotètic no s'en parla, perquè encara no s'ha fet un assaig a la pràctica —ço que es impossible—del comunisme teòric, al parlar de comunisme, devem fixar-nos en aquelles societats que diuen haver fet la revolució. I com deia abans, si la dictadura del poderós era insuportable pel qui la sofria la dictadura soviètica actual, mancada de religió, sense fe ni tan sols sense un bri d'humanitat, és el vulnerament més gran que es pugui fer als drets de la societat i del individu. Tot monopoli tirànic, vingui d'on vingui, i sigui quin sigui, de per si, ja representa egoisme. Si aquest egoisme absolutista va acompanyat de tots els mancaments a la vida de la mateixa societat com ho fa el sovietisme,